

Посвята

Василь Симоненко

Згадують багато, а писати мало —
Справді до нудоти просто все було —
Примітивна пісня тишину ламала,
І холодна осінь кралася в село.
І тремтіли в мене пальці задубілі,
Як я не старався їх сховати в рукав,
І під час поїздки у автомобілі
Ти в моїх розмовах “єресі” шукав.
І безплідні мандри до німого бору,
Де грибів немає, лиш трава руда,
Де байдужий дятел оббиває кору
І смішна синиця зиму вигляда.
І була із нами дівчина в машині,
Може, трохи гарна, але більше зла,
І горіли фари, і шуміли шини,
І дорога довга куцою була.
Згадують багато, а писати мало,
Справді до нудоти просто все було.
Тільки чомусь в душу глибоко запали
І старенька мати, і твоє село.